

У име Оца и Сина и Светога Духа!

Христос се роди, браћо и сестре! Ваистину се роди!

Ваистину се Христос роди на земљи као човек. Иако Син Божији постао је Син Човечији ради нас људи и ради нашега спасења. Господ је дошао на земљу као мало дете, као младенац, рођен од Свете Дјеве Богородице, најављен од пророка који су претходили неколико стотина година пре Његовог рођења, који су предвидели тај чудесни догађај, и не само то него и многе моменте из живота Његовога на земљи. Тако и предвиђено је то да ће Он као дете још бити гоњен од стране Ирода цара, који се био уплашио за своју царевину, и желео је да нађе то дете за кога је чуо од мудраца да се родио цар Израилев и да га погуби. Али онај кога Бог чува не могу му људи ничим наудити, и нико му не може наудити. Тако и Господа Христа, бринуо је Господ о њему, Отац његов небески и јавио је преко анђела намеру Иродову Јосифу у сну рекавши: *Узми дете и мајер њејову и бежи у Египат, јер ће Ирод тражити дете да уби.*

Кад је Ирод видео да се мудраци нису њему вратили како је он био захтевао, он је се разљутио и послао целате своје и побио сву децу у Витлејему и околини његовој испод две године, рачунајући отприлике како се звезда појавила, да ће међу том децом бити и тај новорођени цар. И тада је заиста, како каже свето Јеванђеље, настао плач по целом Витлејему и околини његовој. Плач мајки које симболизује Рахила, жена Јосифова, која каже плаче за својом децом и неће да се утеши јер их нема. Али, после тога злочина кад је Ирод испустио своју душу и отишао са овога света, поново се анђео јавља Јосифу у Египту и каже му: *Устани дете и мајер њејову и иди у земљу Израилеву,* то јест, врати се у своју постојбину, у своју отаџбину. И Јосиф тако и уради али, чувши да у Јудеји царује син Ирода, Архелај, који је по нарави био гори од свога оца, побоја се тамо да иде но оде у Галилеју и настани се у месту Назарету. И то су пророци предвидели и рекли да ће се Исус Назарећанин назвати.

После ових сведочанстава о Господу Христу које су сведочили ови витлејемски богомладенци јесу у ствари, први мученици за Христа јер су први своју крв пролили за онога ко се родио да спасе род људски. Затим иду редом, свети мученик и архиђакон Стефан чији смо спомен јуче прославили и који многи славе као крсну славу, а данас већ помињемо један нови злочин римских царева, двадесетхиљада мученика у Никомидији који су били затворени у један велики храм и ту спаљени живи. Ето, Црква њих данас прославља као што и ми прослављамо многе мученике из рода нашега о којима је свети владика Николај писао и службу написао. Седамстотинахиљада Јасеновачких мученика и ко зна колико још по разним јамама и гудурама, где су убијани православни Срби само зато што су православни, што верују у Господа Христа.

И тако, Господ је дошао на земљу и тада је почела нова историја рода људскога. До тада људи су живели у тами и у мраку незнајући за правога Бога, незнајући ни прави смисао човека на земљи. А Господ је дошао и својим учењем показао људима ко је прави Бог и ко је прави човек. Прави човек је безгрешни човек. Зато се Господ Христос који је једини без греха, и назива Сином Човечијим. Пресвета Мајка Богородица која се удостојила да роди Спаситељ света, она је свога сина пратила кроз цео живот његов али нигде се није истицала. Њех глас се није чуо нигде сем у једној изузетној прилици. Она је све што је чула и сазнала слагала у срце своје као што вели Свето Писмо, и чувала у срцу своме, предајући себе и сина свога вољи Божијој. Онако као што је рекла када јој је архангел Гаврило јавио да ће родити сина, она је рекла: *Ево слушкиње Господње*. И заиста целог живота она није ништа друго била него слушкиња Господња. И као таква она је сву бригу своју и о себи и о своме сину препустила Богу. Једино када је Господ у пунолетству своме изашао у народ и почео да проповеда и био позват на једну свадбу у Кани Галилејској, и Он и његови ученици први и његова мајка били су ту на свадби. И домаћин се нашао у невољи – нестало му вина за госте, за свадбаре, сватове. А замислите како се човек

осећа када у таквој прилици види да не може да послужи и дочека оне који су му дошли на весеље.

И приђоше слуге Светој Богородици и рекоше – немају вина. А ту Света Богородица онда изрече своје четири речи: *Све што вам рекне учиниће*. То су речи Свете Богородице записане у Светоме Писму. Оне су речене тим слугама домаћиновим и шта су урадили? Господ је наредио да донесу судове напуњене водом и он је ту воду благословио и претворило се у вино, које је било боље од онога које је до тада служио домаћин. То је било и прво чудо Господа Христа и тиме је почело његово деловање међу људима. А те речи Свете Богородице – *све што вам рече учиниће* – упућене су не само тадашњим слугама тога домаћина, него и свима нама, браћо и сестре. И ми као хришћани дужни смо као слуге онога домаћина, као слуге Божје, да чинимо све што нам је Господ заповедио. Тако је и на крају када је Господ слао своје ученике после Васкрсења на проповед, рекао је: *Идиће и крстиће све народе учећи да држе што сам заповедио*. Од тога да ли држимо заповести Божије, да ли чинимо оно што нам Он каже, што нам наређује, од тога зависи и наш живот и овде на земљи и вечни живот на небу ради кога је и Господ дошао да нама људима то омогући и да нам дарује.

Нека би Господ дао молитвама Свете Богородице и свих угодника и мученика који су први засведочили веру у Господа Христа, да и нама Господ дарује снаге да и ми истрајемо на нашем путу сведочења, на путу Божијем, на путу светих Отаца, на путу светога Саве, светог владике Николаја и оца Јустина Ћелијског. Јер то је пут који води у живот вечни. Да би смо и ми идући њиме достигли у Царство небеско и тамо наследили живот вечни са свима светима, славећи Оца и Сина и Светога Духа кроза све векове и сву вечност. Амин.

Христос се роди! Ваистину се роди!